

PARAULA I VIDA

Quaresma i família

Hem celebrat la Setmana de la Família, dies de pregària, reflexió i acció envers les famílies, proposada per les Delegacions diocesanes de família i vida de Catalunya. El lema era molt ampli: «*La família: bressol i referent de la nova humanitat*». Ja diumenge passat se'n parlava en el nostre Full però avui, **primer diumenge de Quaresma** —temps de millora, camí de la Pasqua—, us proposo **la conversió en les nostres relacions familiars**, perquè l'amor de caritat sigui sincer i fort: «*La caritat cobreix una multitud de pecats*» (1Pe 4,8). Examinem les relacions amb les nostres famílies i de retruc amb tots els qui ens envolten. Us ofereixo com un «**decàleg**» **per millorar les relacions dins les famílies**, que alhora són ajuda per a la millora de les relacions amb els qui ens envolten.

1. Accepta't tal com ets i valora aquesta família que tens, sense anar-te apuntant totes les ofenses i incomprendiments que t'hagin pogut fer els qui t'envolten, ans al contrari, recorda't de tot el que t'han ajudat i t'han donat.

2. Considera que has rebut, amb tota probabilitat, més del que necessites. No envegis ningú, fes un esforç

per veure en positiu els actes de l'altre, el que deu patir ell amb els seus defectes, el que deu voler millorar.

3. Accepta els altres tal com són i escolta les seves raons, començant pels més propers: la teva família, els amics, els companys, els veïns. Des de l'acollida, podran créixer en allò que encara els manca.

4. Aprèn a dir i a sentir dir que els altres fan bé les coses i digue'ls-ho tu també amb veu alta, sense ressentiments ni temors, estant-ne content. Alegra't del que els altres són i tenen, del que els surt bé. Destaca-ho de tant en tant.

5. No et comparis mai amb els altres, perquè això condueix a l'orgull o a la desesperació, que mai no et faran feliç. Cadascú és un fill davant de Déu. I som germans. El que és de l'altre, especialment a la família, d'alguna manera també és meu, i ens enriqueix a tots.

6. Viu en la veritat, sense por de dir «sí» al que està bé, i «no» al que està malament, sense haver de quedar sempre bé segons l'altre, ni dir-li el que vol sentir. Però sempre amb paciència, amb ganes que créixer, mai per aixafar-lo o sortir jo airós, amb la raó triomfant.

7. Resol els problemes i els conflictes amb el diàleg i mai no guardis

rancor. El rancor et tancarà en la tristesa. Dialogar comença per escoltar. ¿Troblem temps per escoltar-nos, per regalar-nos moments d'estar junts, per comprendre les raons i dificultats de l'altre, encara que creiem que ja ho sabem?

8. Comença a dialogar sobre el que us uneix i, només després, ocupa't del que us separa, en la parella, amb els fills, amb els avis... Sempre són més les coses que ens uneixen que no pas les que ens separen. I trobem coses a fer en comú, junts, amb aportacions de cadascun dels membres de la família. No ho facis tot tu sol. Deixa't ajudar. No tinguis por a mostrar les teves febleses.

9. En els conflictes o discussions, després dona tu el primer pas, sense esperar que el doni l'altre, i fes-ho aviat. Que no es pongui el sol sense que hàgiu fet les paus, sense l'abraçada de la reconciliació, encara que només sigui un silenci de perdó.

10. Tingues per segur i per cert que perdonar i estimar és sempre, sempre, més important que no pas tenir raó, o mantenir un distanciament, que ens acabarà fent mal a tots. I amb el temps, la veritat sorgirà, la comprensió renaxerà.

Santa Quaresma!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Aplec de mestres i professors de religió a Tarragona

Urgell va participar el passat 16 de febrer, en el segon Aplec de professors i mestres cristians convocat per les delegacions d'Ensenyament dels bisbats de Catalunya i la Fundació Escola Cristiana. L'activitat, duta a terme amb la col·laboració de les editorials Baula i Cruïlla, va reunir uns vuitanta docents de les diòcesis amb seu a Catalunya.

La jornada es va celebrar al Centre Tarraconense El Seminari. L'Arquebisbe de Tarragona i President del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de Catalunya (SIERC), Mons. Jaume Pujol, i el Delegat diocesà d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Tarragona, Mn. Norbert Miracle, els va donar la benvinguda. L'acte ha comptat amb l'assistència del Secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, P. Enric Puig, i el Coordinador del SIERC, el Sr. Pere Micoló, i la majoria de delegats diocesans d'Ensenyament dels bisbats amb seu a Catalunya.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'home no viu només de pa

Jesús acaba de ser batejat per Joan i allà s'ha manifestat el seu misteri: «Una veu digué des del cel: Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut» (Lc 3,22). Aquesta és l'arrel última de la grandesa de Jesús, la seva íntima comunió amb el Pare per la presència de l'Esperit; Jesús és el Fill de Déu. L'amor misericordiós del Pare serà el nucli de la seva experiència.

Jesús va al desert i allí és posat a prova. La primera temptació al·ludeix a aquell nucli de la seva vida: Si Déu t'estima com a Pare, no pot ser que passis gana. La resposta és sorprenent. No parla de Déu, sinó de l'home: l'home no viu només de

pa. Aquí es mostra un element clau del missatge cristià. L'experiència de Déu que és la vida de l'home, porta a l'experiència de la veritable grandesa del mateix home: l'home no viu de pa. La vida veritable de l'home no és tenir cobertes les necessitats de menjar i de beure, de confort i de felicitat. L'home és molt més gran. Aquesta és l'opció cristiana sobre l'home. Cada persona, cada grup humà, cada poble necessiten tenir cobertes les necessitats, però no és aquesta la nostra veritable vida. «L'home no viu només de pa; viu de Déu». El sermó de la muntanya és el ressò de la seva frase en el desert: «No us preocupeu, pensant què menjareu o què beureu...», perquè no és de pa

que viu l'home; «busqueu el Regne de Déu i la seva justícia», perquè l'home viu de Déu. «I tot això us ho donarà de més a més». Jesús no menysprea el cos o diu que és l'arrel del pecat. El mateix menja i beu, porta una vida «normal», sense austeritats límit. Però no parla de les necessitats més espontànies.

Cal el seny de l'Esperit per viure l'opció cristiana. La vida autèntica de l'home és la vida de fe i d'amor en l'Esperit; i alhora, cal procurar-se el menjar i el beure, sense culte del cos i sense menysprear-lo.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Cuaresma y familia

Hemos celebrado la Semana de la Familia, días de oración, reflexión y acción para con las familias, propuesta por las Delegaciones diocesanas de familia y vida de Cataluña. El lema era muy amplio: «La familia: cuna y referente de la nueva humanidad». Ya el domingo pasado se hablaba de ello en este *Full* pero hoy, **primer domingo de Cuaresma** —tiempo de mejora, camino de la Pascua—, os propongo **la conversión en nuestras relaciones familiares**, porque el amor de caridad sea sincero y fuerte: «*La caridad cubre una multitud de pecados*» (1Pe 4,8). Examinemos las relaciones con nuestras familias y de paso, con todos los que nos rodean. Os ofrezco como un «**decálogo**» para **mejorar las relaciones dentro de las familias**, que a la vez son ayuda para la mejora de las relaciones con los que nos rodean.

1. Acéptate tal como eres y valora esta familia que tienes, sin irte apuntando todas las ofensas e incomprendiones que te hayan podido hacer los que te rodean, al contrario, acuérdate de todo lo que te han ayudado y te han dado.

2. Considera que has recibido, con toda probabilidad, más de lo que necesitas. No envidies a nadie, haz un esfuerzo por ver en positivo los actos del otro, lo que debe sufrir él con sus defectos, lo que debe querer mejorar.

3. Acepta a los demás tal como son y escucha sus razones, empezando por los más cercanos: tu familia, los amigos, los compañeros, los vecinos. Desde la acogida, podrán crecer en lo que todavía les falta.

4. Aprende a decir y a sentir decir que los otros hacen bien las cosas y díselo tú también, en voz alta, sin resentimientos ni temores, estando contento. Alégrate de que los otros son y tienen, de lo que les sale bien. Destácalo de vez en cuando.

5. No te compares nunca con los demás, porque esto conduce al orgullo o la desesperación, que nunca te harán feliz. Cada uno es un hijo ante Dios. Y somos hermanos. Lo que es del otro, especialmente en la familia, de alguna manera también es mío, y nos enriquece a todos.

6. Vive en la verdad, sin miedo a decir «sí» a lo que está bien, y «no» a lo que está mal, sin tener que quedar siempre bien según el otro, ni decirle lo que quiere oír. Pero siempre con paciencia, con ganas que crecer, nunca para aplastarlo o salir yo airoso, con la razón triunfante.

7. Resuelve los problemas y los conflictos con el diálogo y nunca guardes rencor. El rencor te encerrarà en la tristeza. Dialogar empieza por escuchar. ¿Encontramos tiempo para escucharnos, para regalarnos momentos de estar juntos, para comprender las razones y dificultades del otro, aunque creamos que ya lo sabemos?

8. Empieza a dialogar sobre lo que os une y, sólo después, ocúpate de lo que os separa, en la pareja, con los hijos, con los abuelos... Siempre son más las cosas que nos unen que las que nos separan. Y encontremos cosas que hacer en común, juntos, con aportaciones de cada uno de los miembros de la familia. No lo hagas todo tú solo. Déjate ayudar. No temas mostrar tus debilidades.

9. En los conflictos o discusiones, después da tú el primer paso, sin esperar a que lo dé el otro, y hazlo pronto. Que no se ponga el sol sin que hayáis hecho las paces, sin el abrazo de la reconciliación, aunque sólo sea un silencio de perdón.

10. Ten por seguro y por cierto que perdonar y amar es siempre, siempre, más importante que tener razón, o mantener un distanciamiento, que nos acabará haciendo daño a todos. Y con el tiempo, la verdad surgirá, la comprensión renacerà.

¡Santa Cuaresma!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Es presenta Catalonia Sacra 2019

El Santuari-Basílica de la Mare de Déu de Núria serà protagonista enguany de les conferències sobre grans obres mestres que ha programat Catalonia Sacra per al proper any.

D'aquesta manera, la diòcesi d'Urgell tornarà a ser present en la programació proposada pels deu bisbats amb seu a Catalunya, amb l'objectiu de donar a conèixer el patrimoni cultural d'arrel religiosa. En el 2019 es portaran a terme més d'una trentena de visites, itineraris, conferències que formaran el gruix de l'agenda d'activitats de Catalonia Sacra.

L'agenda es presentà el 20 de febrer al Claustre de la Mercè de la basílica de la Sagrada Família de Barcelona. L'acte de presentació de la programació ha estat presidit pel Bisbe de Girona i President de Catalonia Sacra, Mons. Francesc Pardo, que destacà la importància i el creixement pro-

gressiu d'aquesta iniciativa dels deu bisbats amb seu a Catalunya.

Els actes es reparteixen en 20 comarques de Catalunya i una del País Valencià. En el marc de les conferències sobre les grans obres mestres del país es parlarà del patrimoni d'Urgell i del Santuari de la Mare de Déu de Núria, el 7 de setembre.

Les activitats de Catalonia Sacra i Dertosa Sacra (nom que pren l'activitat a Tortosa) volen posar en relleu la importància i la diversitat d'obres cabdals de l'art català que hi ha als deu bisbats, amb conferències i visites guiades a elements destacats del patrimoni amb valor afegit, bé sigui perquè no s'ofereixen regularment, bé sigui per la rellevància dels ponents.

Exercicis espirituals a Balaguer

Divendres dia 22 de febrer es van cloure una de les dues setmanes d'exercicis espirituals per als preveres que ofereix el Bisbat d'Urgell cada any, i que des del dilluns dia 18 s'havia dut a terme a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer.

Els exercicis foren dirigits per Mn. Salvador Santana, Rector del Seminari de Canàries. Hi assistiren 26 preveres diocesans.

El divendres dia 22, l'Arquebisbe Joan-Enric va cloure la tanda. Va presidir l'Eucaristia i va animar els sacerdots a sentir-se urgits pel Senyor a continuar la seva missió apostòlica, renovats després d'uns dies de retrobar-se en l'amistat profunda i personal amb Jesús.

L'Arquebisbe va exhortar els preveres a sentir-se sostinguts en el seu ministeri pastoral, gràcies a la pregària i a l'estima de tants i tants fidels del Poble de Déu que els valoren i estimen i que tenen un prevere com a model i referència en moments significatius de la seva vida. Demanà pregar intensament pel Sant Pare Francesc que en aquells dies tenia a Roma la trobada per la protecció dels menors amb tots els presidents de les Conferències episcopals i animà els preveres a sentir-se estimats i valorats en el seu ministeri i que l'Església ha de ser sempre un lloc segur, on tots els infants i joves se sentin protegits i estimats. Al final de la missa els impartí la benedicció enriquida amb la indulgència plenària.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

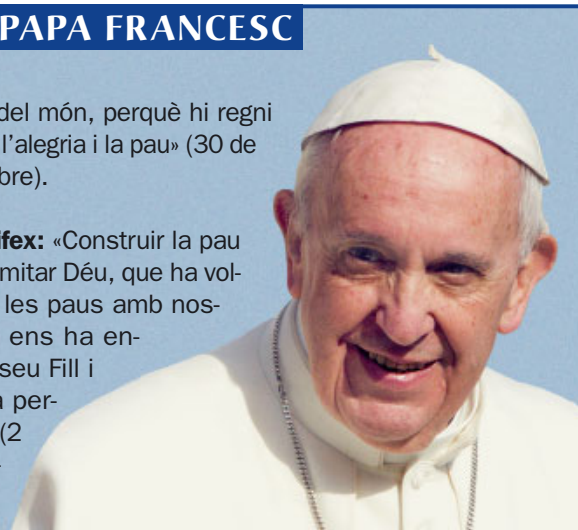
@Pontifex: «Observant Jesús, veiem el rostre de Déu Amor, i aprenem a reconèixer-lo en els rostres dels nostres germans» (27 de desembre).

@Pontifex: «Porteu la tendresa i la misericòrdia de Déu a tots aquells que són descartats per la societat» (30 de desembre).

@Pontifex: «Que Jesús, Maria i Josep beneixin i protegeixin totes les fa-

mílies del món, perquè hi regni l'amor, l'alegria i la pau» (30 de desembre).

@Pontifex: «Construir la pau vol dir imitar Déu, que ha volgut fer les paus amb nosaltres: ens ha enviat el seu Fill i ens ha perdonat» (2 de gener).

Càritas d'Urgell acompanya milers de persones i expressa el compromís de l'Església vers els febles

El Consell Diocesà que se celebra a Balaguer parla de la situació social a la diòcesi i dels recursos que s'hi dediquen per millorar-la

El Consell Diocesà de Càritas d'Urgell celebrà la seva sessió ordinària —la sessió XLVIII— el dissabte 16 de febrer, a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer. Fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i President de Càritas diocesana i pel Director de Càritas Diocesana, Josep Casanova; pel Delegat episcopal, Mn. Jaume Mayoral, i amb l'assistència dels presidents i directors de la majoria de les Càritas parroquials del Bisbat d'Urgell.

Es van presentar les dades de la Memòria anual on es posa de manifest la gran feina d'acolliment que fa l'entitat i d'acompanyament de les famílies amb dificultats, de les persones immigrants, dels infants i joves en situació de fragilitat, de la tasca en favor de la integració i de la sostenibilitat social i ambiental. Posant en joc el mestratge del Sant Pare, Càritas es mostra compromesa amb les persones i el medi ambient.

La jornada va començar amb la pregària inicial on es va fer una reflexió d'uns textos de l'encíclica *Laudato si'* que el Delegat episcopal va oferir als assistents. Tot seguit es va aprovar l'acta de la sessió anterior, i es va donar la paraula a la Coordinadora general de Càritas, Marta Fortuny, que va fer una explicació de la Memòria de l'any 2018, amb un repàs dels plans de participació comunitària, de comunicació i conscienciació, d'acció social i desenvolupament, una explicació que va mostrar als consellers assistents la tasca que es fa des de Càritas diocesana i les Càritas parroquials.

En aquest sentit, es va posar en relleu l'acompanyament familiar: han estat ateses 1.007 famílies i un total de 2.424 persones, amb problemes marcats per la manca d'ingressos suficients (les famílies que necessiten a Càritas se sostenen amb molts pocs ingressos: una mitjana de 426 euros) encara que treballin o tinguin alguna prestació, per la poca integració (hi ha un 50% de no nascuts a Espanya), pels fills als seu càrrec... i moltes famílies depenen de la dona en l'accés al suport de Càritas. L'entitat dona suport amb ajuts directes

econòmics per a l'habitatge i els subministraments, per a material escolar, salut i també facilita a les persones la integració social i laboral, dona suport als infants i als joves en el seu desenvolupament escolar, i en un capítol que cada vegada és més

important, fa un acompanyament als avis en les residències i cases particulars.

Després, el Director Josep Casanova va presentar els comptes de l'any 2018, que van ser aprovats per unanimitat dels assistents. Daniel Roqué, Gerent de NouGrapats —l'empresa d'inserció de Càritas—, va presentar la feina feta durant el darrer any 2018, on van treballar en les modalitats d'inserció i discapacitat 19 persones, en la recollida de roba i altres serveis. Es van aprovar els comptes i es va agrair la tasca que es fa des de l'empresa per a treballar per una ecologia integral, tal com ens demana el Papa Francesc.

Un darrer punt presentat pel Director de Càritas d'Urgell va explicar una nova proposta de creació d'un Centre Especial de Treball d'iniciativa social per oferir respostes i acompanyament a nois i noies amb discapacitats, per oferir-los una possibilitat de feina i de sentir-se útils en la societat, des de la seva tasca laboral.

A les dues del migdia es va aixecar la sessió. El Consell va cloure amb un dinar de germanor entre els representants de les Càritas parroquials que van assistir a la trobada.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg. abadesa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7,15]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià; beata Àngela Salawa.

13. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patricia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Santa Madro-

na (s. II), verge i màrtir de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fundador de l'orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fundadora de les Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prevere redemptorista.

16. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant

Ciriac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé, més breu: 3,20-4,1) / Lc 9,28b,36]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

Diumenge I de Quaresma (C)

COMENTARI

Sabem resistir les temptacions?

Comencem aquest diumenge l'etapa de preparació per a la gran celebració, la més important de l'any, la Pasqua. La primera lectura ens presenta l'israelita que ofereix els seus dons i recorda tota la història de salvació de Déu començant *pel seu pare que era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte...* I acaba dient: *El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós i ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel.* És a dir, recorda que ja ha arribat a la terra promesa per Déu, al final del camí. Però abans el poble d'Israel ha hagut de passar pel desert i allí va patir les temptacions.

També Jesús fou temptat: *L'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.* La temptació es presenta com una cosa lògica i normal. Després de quaranta dies de dejuni no és lògic convertir les pedres en pans? Si vol canviar el món no és bo fer servir totes les forces, tot el poder, per dominar-lo? I si vol que tothom cregui en el seu missatge, no estaria bé fer un miracle espectacular perquè tothom cregués? Aquesta és la nostra lògica, no la de Déu, la de Jesús. *L'home no viu només de pa;* tenim necessitat de la Paraula de Déu que associa de veritat la nostra fam i no podem fer servir Déu per als nostres interessos materials. Diu també Jesús: *Adora el Senyor el teu Déu, dona culte a ell tot sol.* El poder sovint ens fa tirans; el veritable poder és el de l'amor. I el nostre canvi, la nostra fe, l'autèntica fe ha de venir per la convicció profunda, malgrat les fosques, no per l'espectacularitat d'uns grans miracles: *No temptis el Senyor el teu Déu.* No són també aquestes les nostres temptacions? Per això sant Pau ens recorda *que la fe que ens fa justos la portem al cor... i si creus de cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts seràs salvat.* La salvació ens ve de la fe, de creure, de superar les temptacions, de no deixar-nos endur per la lògica del món sinó pels camins que ens assenyala el Senyor quan era al desert.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: «El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat». Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invocuen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.

Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: «Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.»» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que «ha donat ordre als seus àngels de guardar-te» i que «et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres.» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: «No temptis el Senyor, el teu Déu.»» Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: «Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado». Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios.»

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo.

En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: «No sólo de pan vive el hombre»». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: «Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto»». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: «Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden», y también: «Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece contra ninguna piedra»». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: «No tentarás al Señor, tu Dios»». Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.